

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

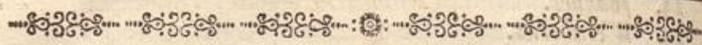
Chronologia Monasteriorum Germaniæ Præcipuorum Ac Maxime Illustrium

Brusch, Kaspar

Nürnberg, 1682

Vaccarum Rivus, vulgo Kübachium, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38166

VACCARUM RIVUS, vulgo Kūbachium, à vaccis (ex quarum passione vixerunt initio, ut ferè hodie adhuc, ejus loci religiosæ personæ) & à rivo prætereunte (qui anonymus non procul inde in Parrium fluvium incidit) dictus locus, monialium Benedictinæ professionis præclarum cœnobium, in ejusdem nominis marca Bavarica, medio ferè itinere inter Schrobenusum ac Aichachium oppida Bavarorum sita, constructum, fundatum ac munifice donatum esse legitur annum Christi circiter 1108. à Comitibus de Wittelsbach hoc modo. Recuperat è potestate Saracenorum, occupatq; magna virtute ac laude Hierosolymam & alias Palæstinæ civitates victoriosissimus Lotharingæ Dux, Godefridus Bullionensis anno Domini 1099. Proficientibus igitur certatim jam ex omni orbis terrarum parte ad videndam terram sanctam & sepulchrum Domini nostri Jesu Christi omnibus omnium ordinum hominibus, peregrinatus est eò religionis etiam ergo illustri Comes Wittelsbacensis, Adalbero, relinquens domi uxorem Alberadin gravidam. Adalbero ad terram sanctam venit incolumis, visisq; locis sacris ac peregrinis, in patriam redire ocius contendit: sciebat enim uxorem vicinam jam esse partui. Reversus in Germaniam incidit intra peregrinandum in subitum ac insperatum morbum, quo consumtus obiit, priusquam patriæ appulisset. Comitissa Alberadis certior facta de charissimi sui mariti morte ac inopino interitu, ipsa etiam in tali terrore ac trepidatione infeliciter è partu laborans & animi mœrore & difficultate pariendi, unà cum ipso infante miserabiliter & magno totius familiæ luctu extincta est. Ibi filia Adalberonis ac Alberadis unica, Domina *Wilburgis*, tantis doloribus perculsa, & sese & sua omnia Deo Opt. Max. & eidem pie ac religiose servituris personis tradere statuit: adjutaq; ab aliis Comitibus Wittelsbacensibus, cognatis suis, hoc cœnobium construit, cujus ipsa prima Abbatissa & gubernatrix designata esse scribitur. Cui successit postea Domina *Adelheidis*, & ipsa Comitissa Wit-

Godofredus Bullionensis.

Comitis Wittelsbacensis peregrinatio Hierosolymitana.

- 1.
- 2.

Bullionensis
 Comitissa
 Monialis
 Wittelsbacensis
 S. LMC

Wittelsbacensis. Vistur hodie adhuc in ejus templi (quod singulari prae se fert antiquitatem) parva & humili quadam crypta, quae est sub ipso monialium choro, saxum cum tali inscriptione elegiaca.

Continet iste locus Comitis laudabile corpus.

Albrat enim fertur stebile, quod moritur.

Francia quam dederat, gaudens haec terra forebat:

Dum vixit, studuit optima, quae potuit.

Qui legis hoc carmen, postcas sibi (te precor) exhinc

Unde ruit culpa, quoredeat venia.

Consecratum est caenobium hoc anno Domini 1121. sub Imperatore Henrico V. ab Hermanno, Episcopo Augustano, Comite Wittelsbacensi, magno ejusdem benefactore. Cumq; paulo post incendio periisset, ab Adelscalco, Comite Wittelsbacensi, ejusque uxore Wilbirgi denuo instauratum legitur.

Donatum vero est hoc ipsum caenobium liberalissime postea ab Othone majore, Comite Wittelsbacensi, eo nimirum, qui a Barbarossa Imperatore ducatus Bavarico praefectus esse legitur, fundatorq; fuit plurimum caenobiorum ac templorum liberalissimus, Undisdorffensis scilicet ad Glanum amnem, & Ens-

Undisdorff & Ensdorffense caenob.

dorffensis ad Vilsam amnem, in Norico siti, quorum prius Caenonicorum regularium S. Augustini elegantissimum est in superiori Bavaria domicilium: posterius vero Benedictini instituti monachorum collegium insigne. Idem Otto, Palatinus Wittelsbacensis, celebris olim Teutonicorum fratrum domus in oppido Aichach author ac fundator fuisse in veteribus diplomatibus invenitur: de quibus omnibus plura aliquando in Undisdorffensis caenobii annalibus commentabimur.

Abbatissarum Kubacensis hujus loci non extat integer catalogus, proximae tamen nostro huic seculo haec praefuerunt.

Abbatiss. Successio.

3. *D. Barbara Huffneglin* eligitur anno 1466, Praefuit annis 20. Obiit anno 1487.
4. *D. Scholastica Stamlerin* praefuit annis 17. Obiit anno 1504.
5. *Julianna Holtzbeckhin* praefedit annis 16. Obiit an. 1520.
6. *D. Scho-*

6. *D. Scholastica ab Haslang*, nobilis virago, obiit anno Domini 1536. cum laudabiliter præfuisset annis sedecim.

7. *D. Veronica Bollingerin*, non Abbatisa quidem, sed administratrix, post defunctam *D. Scholasticam*, præfuit per septennium penè, donec iterum unanimi fororum consensu anno Domini 1544. eligeretur

8. *D. Maria Reebelingerin*, Patricia Augustana, confirmata Jubileo, hoc adhuc currente anno 1551. feliciter ac utiliter præsidet. Hac ferè de hoc coenobio annotari potuerunt, *G. Haller.* quæ communicavit mihi ejus loci Decanus, *Dn. Georgius Hallerius*, patria Schrobenufanus, qui in hoc ipso sibi suæq; pastoralis curæ commisso districtu primus instituit Festum commemorationis septem dolorum beatæ virginis Matris: de qua re tale meum templo affigi fecit epigramma.

*Conficiare tuis ne sola doloribus ægris,
Virgo, parens Domini Diva Maria mei,
Solemne post Pascha diem tibi dedico, Phœbus
Quem decimum nonum semper ab axe trahet.
Consuat hanc nostram populus quo totus in ædem,
Et peragat festum femina virg, tibi.
Exorans Natumq; Patremq;, ut ceu tibi in istis
Adfuit ærumnis, virgo Maria, tuis.
Sic quoq; nos nusquam, lacrymantes atq; gementes,
Gratia clementis deserat ipsa Dei.
Hoc tibi Virgo dedi generosa, Georgius ipse
Hallerius, templi pars quæ parva tui.*

VINEARUM, Germanicè Weingarten/potentissimum amplissimumq; Instituti Benedictini coenobitarum in Constantiensi diocesi domicilium non procul à Ravenspurgo, Imperiali Suevis civitate, in perveteri pago Altorff ad Schuffium amnem eo ipso sed paululum editiore loco situm, in quo antiquitus patria, natale solum & avita sedes principum Altorffensium fuit, ac ex eorundem femine natorum Gwelphonum, potentissimo.